

Paa den anden Side maa det ikke lades ude af Betragtning, at Benyttelse af Brakmarken ikke alene maa forudsættes at betinge en noget mindre Vintersædafgrøde end hvis Jorden havde faaet en god Brakbehandling, men at der ogsaa er Mulighed for, at de nærmest følgende Aars Afgrøder kan blive noget mindre. Ejeren har derfor under visse Forhold Krav paa nogen Andel i det ved Benyttelsen opnaaede Udbytte, og denne Andel bør være desto større, jo kortere den tilbagestaaende Del af Forpagtningstiden er. Ejers Interesser kan dog ikke forudsættes at blive berørt af Forholdet, hvis der er mere end 4 Aar tilbage af Forpagtningstiden, saa meget mere som Forpagteren maa forudsættes i egen Interesse at ville bestræbe sig desto mere for atter at faa Jorden bragt i Oden, jo flere Aar der er tilbage af Forpagtningstiden.

Det forudsættes, at Ejeren og Forpagteren som Regel vil kunne komme overens om Afgrødens og Dyrkningsudgifternes Vurdering og dermed om Nettoudbyttets Fordeling. I Tilfælde af Uoverensstemmelse herom forelægges Sagen Landbrugsministeriet til Afgørelse.

Paa Grund af den vedholdende Tørke i Sommeren 1917 kan det ventes, at de i Foraaret 1917 udlagte Kløver- og Græsmarker i mange Tilfælde frembyder en saa sparsom Plantebestand, at det maa anses for rigtigst at pløje den op, hvor dette

ikke allerede har fundet Sted. I saadanne Tilfælde er det ikke udelukket, at der kan opstaa Uoverensstemmelse mellem Ejer og Forpagter angaaende Benyttelsen af en saadan mislykket Udlægsmark. I Tilfælde af, at en Forpagter maatte ønske paa dette Punkt at foretage en Kontraktafvigelse, der tilsigter en Produktionsforøgelse, og mindelig Overenskomst herom ikke kan opnaas, skal Forpagteren ligesom for Brakarealernes Vedkommende kunne ansøge om Dispensation fra Kontraktens Bestemmelser, idet der dog ikke skal kunne gives Dispensationer, hvis driftsmæssige Virkninger rækker ud over Høstaaret 1918. Løvrigt kommer de heromhandlede Afvigelser ind under de samme Bestemmelser, som gælder for Brakarealernes Benyttelse, bortset fra, at Hensynet til Vintersædsaaingen her selvfølgelig bortfalder.

Ved Lovens Gennemførelse bistaaes Landbrugsministeriet af et sagkyndigt Udvalg, og det vil formentlig være naturligtst herved at benytte det af Landbrugsministeriet nedsatte tekniske Landbrugsudvalg, der om fornødent suppleres med denne Sag for Øje.

De Udgifter, som Lovens Gennemførelse vil kræve, og som forudsættes afholdt af Statskassen, vil væsentlig bestaa Rejsegodtgørelser og Diæter til Udvalgsmedlemmerne samt et mindre Beløb til Kontorarbejde, Tryksager o. l.